

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Jarosław Matras

w sprawie **J.T.**

skazanego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 17 grudnia 2024 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu

z dnia 11 lipca 2024 r., II K 486/23,

**uchyła zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.
umarza postępowanie w sprawie, a kosztami procesu obciąża
Skarb Państwa.**

Małgorzata Gierszon Piotr Mirek Jarosław Matras

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu, wyrokiem z dnia 11 lipca 2024 r., sygn. akt II K 486/23, uznał J.T. za winnego tego, że w dniu 25 marca 2022 r., poprzez

założenie rachunku bankowego o numerze [...], a następnie udostępnienie nieustalonej osobie danych pozwalających na korzystanie i obsługę owego rachunku bankowego, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił pomocy innej osobie w doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M.Ś. w kwocie 3000 zł poprzez wprowadzenie przez inną osobę w błąd pokrzywdzonego co do rzeczywistego zamiaru wywiązania się z transakcji sprzedaży w ten sposób, że na serwisie ogłoszeniowym [...], używając konta o nazwie „z.” wystawiła ona do sprzedaży przedmiot w postaci wzmacniacza marki Y., a następnie po uzgodnieniu kwoty łącznej obejmującej towar i wysyłkę, przyjęła na wskazany numer rachunku bankowego przelaną przez pokrzywdzonego kwotę, po czym sprzedanego towaru nie wysłała i nie zwróciła otrzymanych pieniędzy, co zostało uznane za przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. i art. 286 § 1 k.k., za które to Sąd wymierzył mu karę 8 miesięcy ograniczenia wolności w postaci obowiązku wykonania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, dodatkowo orzekając wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M.Ś. kwoty 3000 zł.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony w zwyczajnym trybie kontroli instancyjnej i uprawomocnił się z dniem 19 lipca 2024 r.

Kasację nadzwyczajną od tego orzeczenia wniósł Prokurator Generalny zaskarżając je w całości, na korzyść oskarżonego. Skarżący podniósł zarzut rażącego naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k., polegającego na przeprowadzeniu postępowania i wydaniu wobec J.T. wyroku skazującego, podczas gdy oskarżony ten zmarł przed jego wydaniem, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, określoną w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. Mając na względzie powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania - na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasację należało uznać za oczywiście zasadną, a to pozwoliło na uwzględnienie jej w całości na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Rację ma skarżący, gdy wskazuje, że śmierć oskarżonego stanowi bezwzględną przeszkodę procesową uniemożliwiająca wydanie wyroku skazującego. Zgodnie z treścią art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. wszczęte postępowanie umarza się, gdy oskarżony zmarł. Dyspozycja powyższa ma charakter bezwzględny i wiąże na każdym etapie postępowania.

Zaskarżony wyrok został wydany w dniu 11 lipca 2024 r., na rozprawie prowadzonej pod nieobecność oskarżonego. Jak wynika jednak z odpisu skróconego aktu zgonu (k. 16 akt SN), oskarżony J.T. zmarł 8 czerwca 2024 r. Oznacza to, że wyrok został wydany ponad miesiąc po śmierci oskarżonego. Jakkolwiek wiedzę o zgonie oskarżonego Sąd orzekający uzyskał już po wydaniu zaskarżonego wyroku, to nie ma to jednak wpływu na prawną ocenę samego rozstrzygnięcia. Nie ulega wątpliwości, że doszło tu do procedowania mimo wystąpienia negatywnej przesłanki procesowej z art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. Zaistniała zatem bezwzględna przyczyna odwoławcza, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.

Mając na względzie powyższe kasację należało uwzględnić, uchylając zaskarżony wyrok i umarzając postępowanie, zgodnie z wymogiem art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 632 pkt 2 k.p.k.

Małgorzata Gierszon

Piotr Mirek

Jarosław Matras

[WB]

r.g.